

Извади три пъти въ седмицата
всѣми:
Вторникъ, Четвъртъкъ
и Събота.
ЦѢНА:
За година 20 лева сребърни
" шестъ мѣсци 12 лева ср.
" три " 7 " "
Единъ брой 20 стотинки.

СЛАВЯНИМЪ

ПОЛИТИЧЕСКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Сичко което се отнаси до вѣстника
надписва се направо до
Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ.
Неплатени писма не се приематъ.
Ръкописи назадъ не връщатъ.
За Обявления се заплаща:
За всеки рѣдъ прѣтъ пѣтъ 20 ст.
За " " второй " 10 ст.

Руссе, 20 Юний 1884 год.

Столицата на Асѣновци, свидѣтелствъ на старата наша слава, люлката на нашето възраждане, мѣстото на което се положи основата на нашето Конституционно управление, ще бѣде честита да прибере въ себѣ си на 25 тозъ мѣсець представителитѣ на този народъ, който може би е запазенъ и опредѣленъ отъ Провидѣнието, сѣдѣтъ толкова мъжци, да играе една роля на Пестокъ, както тоя исторически нашия градъ е запазенъ и опредѣленъ да бѣде гнѣздо за българеката свобода. Тукъ се изработи нашата Конституция, тукъ се короняса първий наследникъ на Шипмановци, тукъ се даде клѣтва за вѣрностъ на тая Конституция, тукъ е трѣбовало най-послѣ, да се даде послѣдната дума на неприятелитѣ на Конституцията, че безъ нея е немислимо съществуването на България и другитѣ части отъ нейното тѣло — полусвободна Южна България (а сега Румелийскій вилаетъ отъ отиванieto на опитниитѣ Князь Богориди) и злощастна Македония.

Безъ веѣко съмнѣние, тукъ ще се разискватъ сѣдствията отъ всичкитѣ направени, въ ущърбъ на тая Конституция опити и произволитѣ ще получатъ своето възнаграждение.

Правителството, както се вижда отъ докладътъ му до Негово Височество, ще се стараетъ да оправдае своето повѣдение отъ 6 Септември пасамъ и ще търси срѣдства да се закрѣпи. Това проповѣдваха тѣзи министри чрѣзъ органа си „Срѣдець“, това казва и горния докладъ. Ще се намѣрятъ и лица, които ще играятъ Правителствена роля мѣжду оппозицията и Министерството. Единъ отъ тия личности ще направятъ това съ единствена цѣль, че тѣхнитѣ лични интереси ще страдатъ, ако тѣ поддържатъ само една страна; други — отъ страхъ, на расцепление на Либералната партия; нѣ ще има много лица мѣжду депутатитѣ, и ний вѣрваме да е болшинството, които ще пожелаатъ да се тури единъ пѣтъ за веѣкога край на всички произволни опити, съ свободата на България; да се изчисти Либералната партия отъ паразити и експлоататори, които сѣ въ състояние за единъ милецъ погнѣдъ да продадатъ и цѣла България; да се състави едно трайно Министерството отъ лица съ испитана честностъ, съ солидни познания, на които тѣ съ довѣрие да подпомагатъ.

Като разгнѣда човѣкъ който е сѣдѣлъ добръ общественитѣ ни работи, ще се съгласи че второто мнѣние е справедливо. Каква полза, молимъ ви, отъ сичкитѣ тия опити за нерасцепление партията? Събрания не ста-

ваха ли въ Търново, Руссе и София; протоколи не са ли подписваха и кой ще ни увѣри, че расцепленитѣ, или по-добръ вѣчно доволнитѣ либерали (защото г. Цанковъ желае това) не са сами расцѣпиха отъ партията и днесъ иматъ органътъ си, брошури издаватъ противъ г-да Каравелова Славѣйкова и всичкитѣ тѣзи почетни лица, които съставляватъ централното бюро избрано отъ представителитѣ на Либералната партия? Какви бѣха мотивитѣ на тѣзи лица, които противопоставиха на тѣзи отъ партията? мотиви, спорѣдъ обстоятелствата: ако г-нъ Цанковъ издадеше циркулярно съ което да казваше, че нѣма и не може да има законъ за печата, „Срѣдець“ съ уводни статии послѣдва да докаже това; послѣ, когато г-нъ Стояновъ предписа на сѣдилицата: че закона за печата си е въ сила, непредвидената дипломация на доволнитѣ се съгласи съ това; подкупенитѣ отъ Министерството органи и самото Министерство проповѣдваха, че трѣбва да има законъ за печата и осѣдиха либералнитѣ вѣстници „Свирка“ и „Търн. Конституция“. Ний даваме само този примѣръ: който иска да види тая несъстоятелностъ на водената отъ днешнитѣ Министри политика, нека си даде трудъ да прочете „Държавни Вѣстникъ“ и „Срѣдець“. А като видѣха, че изгубиха, тѣ прогласиха, че сѣ за непокрѣтването на Конституцията. Ако тия господа, които са божатъ отъ раздѣлението вѣрватъ, че цѣрѣтъ на всичко това е да остане това Министерството и за напрѣдъ или нѣкой отъ членовѣтѣ му, ний ще имаме Министерството, което ще оправдае българек. народна пословица: „Единъ тѣгли на чайръ, другъ — на байръ“. И вѣрвали се, че интеллигенцията заедно съ останалата частъ на народа, ще се повлече сѣбно подиръ единъ новъ компромисъ? Знаятъ ли тѣзи примирители, че и днесъ оцѣ, при всичката си оязателна слабостъ, доволнитѣ проповѣдватъ че Българ. Конституция е добра, нѣ не за сега и трѣбва да се положи постепенно. Ний сме имали честь да чуиме интеллигентната частъ отъ доволнитѣ, да говорятъ, сѣдѣтъ поражението имъ при изборитѣ за представители, че такава свобода е не нужна за Българина.

Ний сме биле първитѣ отъ тѣзи, които желаятъ примирение мѣжду двѣтѣ фракции; нѣ примирие истенско, а не лукаво, т. е. доволнитѣ като съзнаха поражението си да станатъ „яко риби безгласни“ и безъ условие да се подчинятъ на народната воля; нѣ ний сме напѣлно убѣдени, че примиренето което се желае отъ доволнитѣ е фалшиво; тѣ желаятъ да останатъ на властѣта, за да си отмѣстятъ

най-мизерно, като започнатъ отъ водителитѣ на Либералната партия, до най-послѣдний гражданинъ, който е ималъ смѣлостта да каже на дѣлата на настояцето Министерството „произволъ“. Не веднѣжъ се доказа това. Ний не сме толкова наивни да вѣрваме, че вчерашниитѣ вѣкъ е станалъ днесъ агне, че човѣци, които сѣ способни за хатѣра на единъ човѣкъ, да продаватъ правата на народа ни, ще бѣдѣтъ съ характеръ. Трѣбва ли да се случатъ подобни обстоятелства въ България, за да се изчисти Либералната партия отъ много съмнителни личности, както трѣбуване да стане прѣврата, за да излѣзатъ отъ тая партия разни Стояновци, Тиневци и Ковачевци. Нека Либералната партия остане съ по-малко послѣдователи, нѣ да сѣ вѣрни на нѣйното знаме и пачала; въ единъ критически или искушителенъ моментъ да не принебрѣгватъ това знаме. Въ подобенъ случай тая партия ще бѣде силна и ако не въ тая сезона, то въ идущата, нейното право ще бѣде припознато.

Честитѣ компромисси въ една страна показватъ чейната слабостъ, нейното безначалие. Отъ какво има да се божатъ послѣдователитѣ на истенската Либерална партия? Началата ѣ не сѣ ли исповѣдватъ отъ болшинството на народа; днешното болшинство въ камарата, при натиска отъ правителството, не е ли плодъ отъ това, че народа припознава нейното право? Щѣли да се отдѣлятъ нѣколко личности отъ нея, на добѣръ имъ часъ. Ако тѣзи личности иматъ оцѣ нѣколко послѣдователи, то е защото оцѣ вѣрватъ на нѣкои тайни, които съществува въ мозкитѣ на тѣзи, които увѣрватъ за тѣхното съществуване; нѣ цомъ тѣ видѣтъ, че тѣ сѣ излагани, че хората имъ желаятъ да съставятъ партия съ други начала, ще ги оставятъ на дяволитѣ. Съществуване на „договорна“ или както цѣте ѣх нарѣчете, партия, за която днешнитѣ Министри могатъ да образуватъ е немислимо; тая партия (ако може да се нарѣче така) волею неволею трѣбва да се съедини съ консервативната партия или най-послѣ да приклони глава и да влѣзе въ партията отъ която се е отцѣпила.

Въ заключение ще кажемъ, че ний се чудимъ на твърдостта на г. Цанкова, какъ той не може да се съзнае, че е безсиленъ, че минаха ония блаженни врѣмена, въ които хората се лѣжеха, и е трѣбналъ да убѣждава депутатитѣ да не избиратъ за Предѣдател на Камарата г-на Каравелова. Ами кого да избѣрѣтъ, господине Цанковъ, Тихчева или Шивачева? Ний вѣрвахме че старостѣта докарвала благоразумие, а то. . . . .

Впечатленията на младия Димитри Д. Славянски по пктуванието на цѣлото имъ семейство отъ г. Ломъ-Паланка до г. София и пребиванието имъ въ Столицата.

Драгий ми . . . . !

1-й юний, първия денъ на нашето преминуване презъ балканитѣ бѣше довольно благополучно. Врѣмето бѣше ясно, и едно само затруднение, то бѣха пѣвцитѣ, които останаха отъ насъ, тѣй щото ний трѣбваше да ги чакаме въ Кутловца нѣколко часа и даже тамъ да пощуваме. На другия денъ около 1 часа по пладѣ завалѣ довольно силенъ дъждъ, който наскоро се обърна на градъ и продължаваше да вали като изъ вѣдро. Добръ, че ний успѣхме да стигнемъ до Петроханъ и тамъ да чакаме нѣколко часа прѣминуването на дъжда, а то щѣше силно да ни измъкри. Нашиятъ пѣвци бѣха принудени да минаватъ балкана пѣша, защото коньетѣ имъ едвамъ на сила тегаѣха каруцитѣ. Въ това сѣщо врѣме ги застигна въ дъжда и ги измъкрялъ до самитѣ кости, защото додоха пѣшакъ до хана, въ когото бѣше се спрѣли. Тамъ тѣ си починаха малко и се постопаха у огъни, до гдѣто имъ прѣстигнаха каруцитѣ. Огъ нѣколко станции изъ пѣтя до София ни разказваха, че тамъ (въ София) сѣ нетърпение ни чакатъ и не могатъ да се начакатъ. На послѣдната станция ни посрѣгнаха г. Цотовичъ, корреспондента на в. „Новое време“ и г. Шоповъ, редактора на в. „Огечество“. Г. Цотовичъ твърдѣ съжеляваше, за гдѣто не сме могли да пристигнемъ прѣзъ доня, защото повечето Софийски граждани и всичкото военно общество искали да ни посрѣднатъ тържественно, но тѣй като ний пристигнахме въ София, столицата на България, се свърши неочакано и безъ всякакви тържественности. Уморени отъ пѣтя, ний се установихме въ гостилницата „България“ и великий единъ отъ насъ заспа въ най-дълбокъ сънъ. Трѣбва да се заблѣжи, че това пъкешествие не ни излѣзе ефтево, много отъ насъ заболѣха, въ това число и азъ. Оцѣ на втория денъ на пктуванието взе да ме коли (боде) въ страната, но послѣ отъ влагата боденето се превърна въ силна болѣсть въ гърдитѣ ми, тѣй щото едвамъ на сила можахъ да дишамъ. Тая болѣсть у мене наскоро не можа да премине и най-послѣ се обърна въ силна трѣска, която ми побърка да участвувамъ въ 2-рия концертъ.

На другата сутрѣнь, 3-й юний, пристигнаха пѣвцитѣ, а съ тѣхъ и нашиятъ нѣща. Но представете си нашето опечалване, когато си открихме сандѣжитѣ и кошницитѣ намѣрихме си дрѣхитѣ и нѣщата съвѣтъ мокри. Моитѣ нѣща бѣха умацани отъ червената боя на сѣдѣлка, който бѣше мокръ, отъ което боята преминала на нѣщата. Всичко бѣше измачкано, зацапано, съ една рѣчь въ такъвъ ужасенъ видъ, щото ний всички се удивихме. Половината отъ дрѣхитѣ си дадохме да се ператъ.

Баща ми утиде да прави визити и веѣкъдѣ билъ приетъ съ разгнѣрнати обятия. Вечерта, въ Недѣля на 3-й юний, бѣше нашия първий концертъ. Залата бѣше препълнена, много отъ публиката стоя въ коридора и се просеше да остане да слуша. Негово Височество Князѣтъ бѣше дошълъ прѣдъ нѣколко минути до началото на концерта и всичкото врѣме сѣдеше и слушаше твърдѣ внимателно. Послѣ свършването на концерта. Той доде къмъ татя и мама и имъ показа благодарността си за гдѣто тѣ сѣ поспѣли неговата столица, съ което тѣ доставили на всичкитѣ, а тѣй сѣщо и нему голямо удоволствие, че той обича музиката и че рускитѣ пѣсни направили на него твърдѣ голямо впечатление. Въобщо той бѣше твърдѣ любезенъ и на прощаване си подаде ръката на татя и мама, като имъ пожела успѣхъ въ всичко. Слѣдующия концертъ бѣше на 5-й юний, на когото азъ неможахъ да бѣда, тѣй като, както казахъ и по горѣ, бѣхъ болѣенъ. Княза бѣше тѣй сѣщо любезенъ, както и на първия концертъ. Тѣй премина и 3-й концертъ. Всичкитѣ три концерта бѣха препълнени. Трѣбва оцѣ да ви

за добрите си работи. За сега толкоз, втори път повече.

И. С. Гандаровъ.

Попово 15 Юний 1884 год.

Училищните пенити и тукъ ся свършиха на 14 т. м. отъ самитѣ отговори на ученицитѣ ся заключава, че г-да учителитѣ негубили напразно времето си, както що искатъ да кажатъ нѣкои лопи язници, нѣ тѣ не трѣба да се слушатъ, защото, общий чловѣкъ не може да стане добръ на всичкитѣ; него едни хулятъ, а други укоряватъ, като послѣдното произлиза повечето отъ частни капризи. Не, г-да граждани, вне трѣба да глѣдате на учителитѣ си като на просвѣтителни на вашитѣ чада, на които са тѣ считатъ втори *моралъ дающа* бащи и, глѣдов. трѣба да ги уважавате. Колкото до мечтанието ви, за нхната промѣна, то е пакъ убийство за чадата ви — защото, колкото по често се промѣня воденчара, толкова по различно брашно ще искара воденчарата, а на това резултата бива скромнѣе. — Дерзайте, убо, и за напрѣдъ ги имайте любезно помежду си, обаче като избѣгвате всѣка противъ тѣхъ каприциозна идѣкъ, и тогава, вѣрвайте, че ще бъдете удовлетворени въ вашитѣ мисли.

Присъствующъ.

Станция Ишикаръ 18 Юний 1884 год.

Не веднѣжъ са е писало че едничкото срдство да са подобри положението на житарскитѣ Търговици, е да ся памали огромното количество пари, които налага компанията „Руссе Варна“ за първоозъ на нашитѣ земни произведения: житото, кукурузътъ (мисиря) и др. таква (навалото отъ Ишикаръ за Варна за $\frac{1}{2}$ килограмма е 1 левъ 66 ст. което 10000 килограмма по 166 стотинки = 166 лева на вагонъ). Нѣ кой може и отъ кого зависи това подобрене? Отъ само себѣ си са разумява, това е длъжностъ на нашето правителство; чрѣвъ съдѣйствието на което зависи подобренето на рѣченитѣ търговици, и че подобри економически вопросы, то трѣба да обсежда съ зрѣлостъ; защото това е отъ голѣма важностъ за интереса на страната, дѣто цѣлото население почти неключително са занимава съ „Земледѣние“ (главниитѣ изворъ на нашето богатство), и за възнаграждение на трудоветѣ си, глѣда съ четири очи да продаде храната си 2—3 гроша по ежко.

На 16 того съ особенъ трещъ престижна Негово Височество възлюбленийтъ ли Господаръ, който безъ да са спрѣ на станцията, замина за Варна. Негово Височество при заминаването си благоволи да са покаже на народа който го испроводи съ непрерывни викове урра.

Търново, 17 Юний 1884 год.

Гне Редакторе!

Търново отъ денъ на денъ взема видъ на столиценъ градъ: на всѣкъ по избрана публка; пайтони по често кръстосватъ улицитѣ на градъ; по вычесто са чуватъ гласове отъ музика и всякогоса предвѣщава

Редакторъ Издатель Т. Х. Ставчевъ

близки тържественни дни. Вече и Г да пред ставителитѣ почнаха да се явяватъ въ Търново, мѣжду които гости еи Г и Г Петковъ тоже отъ Г да Министеритѣ, освѣнъ г на Икономова, съ пристигнале и Г. Г. Д. Цанковъ и Д-ръ Моловъ. На всѣкъ се чуватъ по живи и весели разговори, които отъ разновидности ся идятъ и заминаватъ изъ слушателятѣ като мълнии. Публиката въобще се съглѣда да е много любозитна по глѣданието и слушанието на представителитѣ както и Г да Министеритѣ, отъ които и другитѣ, тѣзи дни са очакватъ.

Злата на народното представителство е вече на искарване; тя е излично окрасена и слѣда вече да бѣде приготвена въ всяко за 25 того, денъ на отварянието на първото засѣдание отъ извънредната тѣзи сесии. Тойзи денъ, 25 й юний, се празнува частно и отъ Г да търговци; защото въ тейзи денъ са видѣли храбрыйтъ генералъ Гурко съ братушкитѣ да имъ носи избавлението отъ неприятельскитѣ гвѣтъ и началото на денъ отъ честита свобода. Като градеки Търновски празникъ тойзи денъ, навѣрно отпразнуването му, което е ставало всѣка година тържественно, като съвпада сега съ отварянието на народното това събрание, ще бѣде тържественъ денъ, отъ койго дай Боже да се проявятъ всички земни добринки за благосостоянието и благоденствието на държавницата ни и стига толкова мѣждусобни омраза, ненавидяния и гонения! Нека всѣки си тури рѣкъта на сърдце и пита съвѣтъта си, като има предъ видъ народъ и неговата воля, когато ще да се предлагатъ, разглѣждатъ и рѣшаватъ въпроситѣ за доброто на държавата ни и за прикриващието на всѣко зло!

За квартира на Негово Височество, койго се очаква съ добръ приемъ отъ населението, тѣи ежио и отъ Г да Представителитѣ и министритѣ, е приготвено въ Преображенскитѣ манастирѣ до койго се постави и телеграфна жица съ апаратъ до залата на народното представителство.

Тѣзи дни се очаква пристиганието и на Г да посланицатѣ на Великитѣ сили.

Негово Високопрѣсвѣщенство, избраний Търновскитѣ митрополитъ, Г-нъ Клементъ и той вече пристигна въ Богударованата му нова епархия, на която идванието се очакваше отъ населението съ ентузиазмъ и думитѣ, изказани отъ Божественното писание, на пълно подтверждать взаимната любовь: „Азъ есмь пастыръ докрый, пастыръ докрый души свою полагаю за овцы“.

Юли. гл. 7. ст. 41.

И. Р. З.

Попово 12 Юний 1884.

На 8 тек. мѣс. около 10 души разбойници турци се появили близо селото Чанръ (Попов. окол.) и обрали 6200 гр.!

За чудо, разказватъ, че това не било дѣйств. организована шайка, а таква отъ турекото ужъ мирно население, което измислило срдство да слѣди пѣтницитѣ и така ги обира! . . . .

Ето защо ненапредва въ наше търговията. Търговцитѣ, като са вижда застрашенъ отъ тѣзи нехранимайковици, научени да живѣтъ само отъ плячка, не смѣе да излѣзе на 2 ч. растојание за да припѣчели що годѣ за прѣхраната на домохачието си!!

Нѣ дано, се постѣбудимъ и распръснемъ по напрѣдъ тѣзи наши вътрѣшни врази, кѣмъ които, ако постѣпваме все така немарливо, несъмнено че тѣ единъ денъ ще дадатъ поводъ на външнитѣ да си изигражтъ рольта. . . . !!!

Пишатъ ни изъ Попово:

Слава Богу! едва слѣдъ два мѣсеца градецътъ ни най сити се доби съ сдѣя. За такъвъ ни се прати г. Кушевъ. Отъ близо знающитѣ го разказватъ че той билъ съ добри нравственни качества. Позна-щемъ го отъ дѣлата.

РАЗНИИ

Пѣтници се слакватъ отъ Габровската митница, че въ тѣзи митница, работитѣ са глѣдали съвѣмъ не редовно, немарливо и нѣмало достойни за работа чиновници.

Съобщаватъ ни изъ мѣстата гдѣто е миналъ г. Цанковъ, че увѣщавалъ депутатитѣ да не избиратъ г. Каравелова за председателъ на камарата.

На 18 того г. П. Славѣйковъ излѣзалъ на Свищовъ, отъ гдѣто заминалъ за Търново.

Г. Славянки поискалъ позволение отъ Сръбското правителство да посѣти Нишъ и Бѣлградъ, гдѣто да даде нѣколко концерти съ трупага си, нѣ както се вижда, не му са позволило. Срамъ за това правителство, което отказва гостоприемството на единъ славянски поетъ!

Нашето прокобение въ послѣдния брой мѣжду разнитѣ излѣзе истенно; прочутия Франгъ заминалъ за Търново, да участвува и при послѣдния опитъ за спасение. Видѣ щемъ да ли ще са намѣратъ глупави хора, които да го слушатъ.

На много мѣста избирателитѣ, като испращали своитѣ депутати закльвали ги, да пазятъ строго конституцията и да обявятъ, че съ противъ еѣко измѣнение.

Въ София на 10 того се самоутравилъ Петръ г. Палашевъ, който билъ управителъ на частната аптека на Н. Височество Княза.

Научаваме са, че и Руссенекитѣ депутати заминали за Търново, когато противъ тѣхния изборъ има заявления отъ старна на избирателитѣ и тѣ трѣба да се касиратъ отъ Събранието съгласно закона.

Като поискали отъ одного да си заплати за вѣстника „Срѣдецъ“, (когото не е поржчвалъ да му се испраца) той отговорилъ: „азъ съмъ си заплатилъ правителственния дантъ“. Много сполучливъ отговоръ; когато речения вѣстникъ се издава отъ народнитѣ пари, които са събиратъ отъ данъка и др. защо да се плаща и за „Срѣдецъ“ отдѣлно?

Извѣстиятъ ни изъ Търново, че г. Цанковъ не билъ на квартира въ домътъ на г. Ст. Стамбулова; затова приятелитѣ да нѣматъ съмнѣние въ патриотизмътъ и честността на г. Ст. Стамбулова, койго никой пѣтъ вѣрваме нѣма се съгласи да измѣни началата си, или да подкрепя ония, които съ винаги готови да ограничтъ правата на народа.

Една телеграмма изъ Търново съобщава, че доволнитѣ депутати държали нѣколко частни събрания, въ които се договаряли, кого да избиржтъ за пред-

сѣдатель на камарата. Като не-удобрявали г. Каравелова, предложили на г. Ст. Стамбулова, който като имъ отказалъ категорически, на когото въ патриотизма никакъ не се съмнѣваме, предложили кандидатуритѣ на доволнитѣ: Иванъ Кассабяно, Никола Шивачева и Маринъ Тихчевъ или въ краенъ случай ако откажатъ и тѣ, то да се покани Ахмедъ Курбанъоглу депутатъ отъ Куртъ-Бунарска околия; той по ще е свърши!

Единъ дописникъ изъ Свищовъ, предлага на гражданетѣ, както и на Градското Общин. управление, въ този градъ, да се иска сметка отъ черковнитѣ настоятели на съборната черкова въ долния махала, гдѣто и-мало нѣкакви съмнѣния.

Разградъ, 8 Юний 1884 г.

София, Министру Вътрѣшнитѣ Дѣла.

На 6 того седемъ или осемъ разбойници се появили на пѣтътъ между селата Карагаичъ и Тюлбелеръ, Поповека околия, и като безуспѣшно гонили единъ пѣтникъ, влѣзли въ гората; вчера преди пладнѣ помощникътъ на Поповскитѣ околнитѣ началникъ, като се връщалъ отъ селото Чанръ заедно съ кметътъ, помощникътъ му и селскитѣ писаръ (които послали 600 рубли правителствени дандни), билъ нападенъ отъ осемъ разбойници и се захванъла престрѣлка, благодарение на която помощникъ кмета сполучилъ да вземе паданъ на 20 раскрача до разбойницитѣ дисаги съ правителственитѣ пари. Разбойницитѣ избѣгали въ поста близката гора, и двама българи, на които ограбили копѣтъ, пари и часовникъ, били освободени. Пристигналата на помощъ потера трѣгнжала по слѣдитѣ на разбойницитѣ, които съ млади и въоружени съ арапски и шайндеръ пушки. № 3655.

Управителъ: *Джеббаровъ.*

Разградъ, 8 Юний 1884 г.

София, Министру Вътрѣшнитѣ Дѣла.

Допълнение № 3419. Единътъ отъ разбойницитѣ, който е наранилъ солдатинѣтъ Славъ Стойчевъ, е Ахмедъ Фирадовъ отъ с. Ютоклеръ, Разградска околия, избѣгалъ на 23 май отъ Габровската дружина, баща му се задѣлки да го представи до една седмица. № 3656.

Управителъ: *Джеббаровъ.*

Извѣстие

Книгата „Винодѣлие“ излѣзе отъ печатъ и ще са распрати на г. г. настоятелитѣ за да я раздадатъ на почетаемитѣ спомоществователи.

Г. г. Настоятели, които не са испратели предплата до сега, моля ги да я испратятъ по възможности по-скоро.

Книгата ще се намира за проданъ при мень. Ако пѣкъ отъ г. г. книгопродавци желаятъ да купятъ за готово, могатъ писмено да се споразумѣятъ съ мень.

Руссе 20 Юний 1884 год.

Съ почитание:

Т. Плещевъ.

Скоропечатница на в. „Славянинъ“